

JOHANNA
VENHO

OPOSUMI

ja
pompottava sydän

KUVITTANUT:
Emmi
Jormalainen

WSOY

Teksti © Johanna Venho ja WSOY 2020
Kuvat © Emmi Jormalainen ja WSOY 2020

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-44882-3
Painettu EU:ssa

JOHANNA
VENHO

OPOSUMI

ja
pompottava sydän

KUVITTANUT:
Emmi
Jormalainen

WERNER SÖDERSTRÖM
OSAKEYHTIÖ
HELSINKI

Ensimmäinen luku

jossa Opossumi huraahtaa

Paju juoksee koko matkan koulun kevätjuhlista kotiin. Kesäloma on huimaavan pitkä. Viikkokausia vapaata aikaa! Paju loikkii kotipihan poikki ja suoraan ovesta sisään.

Äiti ja isä löytyvät olohuoneesta: äiti istuu oikosenaan noja-tuolissa ja isä leikkii Ronja-koiranpennun kanssa lattialla.

– Jee, loma! Paju iloitsee.

– Kyllä, ja nyt rentoudutaan kotona, äiti huokaisee.

– Sen toukokuisen Pärnun-reissun jälkeen en kaipaa mitään matkoja tähän kesään. Ja kun oli just ne reksin ja Freijan hääjuhlakin¹.

¹Pärnun-reissusta ja mansikkapitoisista hääjuhlista kerrotaan kirjassa *Opossumi ja sata tykkäystä*.

– Joo, ja pitäähän koiranpennun tottua olemaan kotona, isä säestää. Hän nostaa syliinsä Ronjan, joka heiluttaa häntää kuin propellia: ympäri, ympäri.

– Ne häät oli ihanat, Paju huokaa ja heittäytyy sohvalle makaamaan. – Opossumin mansikkaräppi oli menestys. Joka kerta kun kävelen kylällä, joku tulee lähettämään terveisiä Opossumille ja kertomaan, että se on loistava räppäri.

Huoneen toiselta laidalta kuuluu tuhahdus. Paju huomaa nyt vasta Opossumin, joka istuu myrtyneen näköisenä ikkunalaudalla. Hän ei viitsi edes kysyä enää, mikä Opossumia vaivaa. Vastauksen hän nimittäin tietää: koira-allergia

tietenkin! Opossumin mukaan kyseessä on *henkinen allergia*, joka oireilee pelkkänä äkeytenä. Se kuulemma tuntuu siltä, kuin kallon sisällä pistelisi ampiaisia.

– Harmittaako Ronja sinua noin paljon? äiti kysyy nyt.

– **HARMI** ei ole ollenkaan oikea sana. Minulla on allergiaa, **TÄÄLLÄ!** Ei se näy päälle päin!

Opossumi pitelee pikkuista päätään tassujensa välissä ja ravistelee korviaan.

– Kyllä sinä vielä totut koiraan, äiti sanoo rohkaisevasti.

– Siedätetäänkö vielä vähän? Paju kysyy ja nostaa suloisen, nappisilmäisen Ronjan lähemmäs Opossumia. Opossumi vinkaisee ja hyppää lipaston päälle karkuun.

– Kesälomasta tulee tylsä, Opossumi jupisee lipastolta.
– En tarvitse mitään lomaa. Varsinkaan KOIRIEN seurassa.
Miksi kesällä ei pääse kouluun, tai edes johonkin kerhoon?
Mihin tahansa, missä ei ole KOIRIA.

– Keksikää jotain kivaa. Minä käyn sauvalenkillä! äiti huikkaa ovelta, ja ovi paukahtaa kiinni.

– Et voi olla kyllästynyt vielä, Paju sanoo. – Loma on vasta alkamassa.

– Mutta kun olen! Mieti, reksi ja Freija pyyhälsivät pakettiautolla häämatkalle pohjoiseen. Minun olisi pitänyt piiloutua tavaratilaan. Olisin nyt huuhtomassa kultaa tai lassoamassa poroja.

– Katsotaan, tuleeko televisiosta hyvää ohjelmaa, Paju sanoo ja painaa kaukosäätimen nappulaa. Ruudulle ilmaantuu kuva vihreän nurmikon peittämästä jalkapallokentästä, jota reunustaa iso katsomo. Kentällä on käynnissä kiivastahtinen futispeli. Paju istuu sohvalle ja ristii jalat alleen.

– Tule katsomaan jalkapalloa, Opossumi. Toinen joukkue on Manchester United ja toinen on Barcelona, se lukee tuossa.

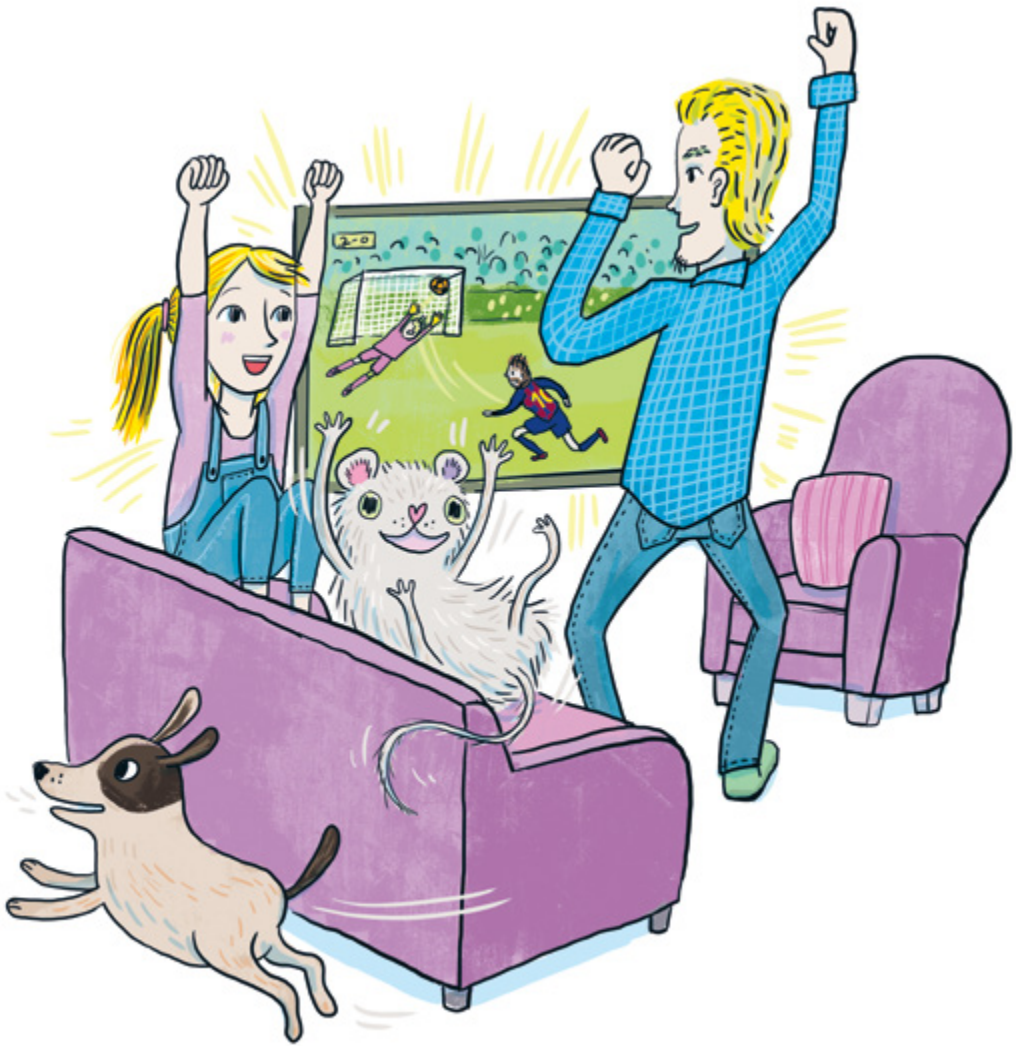
– Mitä, tuleeko matsi NYT? isä huutaa ja ryntää keittiöstä paikalle. Hän heittäytyy Pajun viereen sohvalle kahvikuppi kädessään ja Ronja toisessa kainalossa. Ronjasta on tulossa isän koira. Se viihtyy isän sylissä ja nukkuu isän sängyn jalkopäässä.

Opossumi hiipii sohvan viereen.

– Mitä tämä on? se jupisee ja vilkuilee ruutua.

Kyllä se toki jalkapallon tunnistaa, sitä on pelattu koulun pihalla välitunneilla. Mutta tämä peli näyttää erilaiselta. Paljon vauhdikkaammalta. Jännemmältä! Opossumi kumartuu eteenpäin. Sen korvat kohoavat pystyyn. – Oho! Längistä sisään! se hihkaisee.

Kun äiti tulee lenkiltä, olohuoneessa on täysi meno päällä. Opossumi pomppii ylös alas sohvalla, isä on noussut seiso-
maan ja tuulettaa maalia, Paju nauraa ja pitelee korviaan, ja Ronja kipittää ympäri olohuonetta innoissaan ja vispaa häntäänsä edestakaisin.

– Messi teki maalin! Messi teki maalin! Opossumi kiljuu.
Kun peli on loppu, Opossumi pyyhältää pihalle.

– Hei, mihin..? Paju ehtii aloittaa, mutta näkee pian ikkunasta, että Opossumi potkii vanhaa kumipalloa vajan ovea vasten ja pomppii itse villimmin kuin pallo. Kerran pallo osuu omenapuuhun ja Opossumin ylle sataa valkoisia terälehtiä.

– Opossumi taisi hurahtaa, isä sanoo.

Opossumi viihtyy pihalla monta tuntia.

– Nyt nukkumaan! äiti huutelee tuuletusikkunasta.

Paju on jo sängyssä ja kuulee peiton alle saakka, miten Opossumin pallo osuu vajan oveen. Bum! Bum bum! Siihen rytmikkääseen ääneen Paju nukahtaa.

Toinen luku

jossa Kärkikerho kutsutaan hätiin

Kun Paju aamulla hiipii haukotellen keittiöön, Opossumi istuu pöydän ääressä iso vihreä smoothie edessään.

– Mikä tuo on?

– Urheilijan aamupala, *energiasmoothie*, Opossumi sanoo silmät sädehtien. – Minä olen jalkapalloilija. Tiedätkö, mikä on banaanipotku? Sain sellaisilla potkuilla tehtyä eilen yli sata osumaa vajan oveen, ja...

– Sata osumaa? Jalkapallo on joukkuepeleä, Paju sanoo ja katuu heti kun huomaa, miten Opossumin korvat lörpahtavat. Hän kiirehtii lisäämään: – Tai siis... en tarkoittanut, etteikö sitä voisi treenata yksinkin!

– Mistä minä voin saada joukkueen? Opossumi mutisee

ja tuijottaa vihreää juomaansa. – En ole nähnyt yhtään ainutta opossumijengiä. Tässä maassa ei ole lajitovereitani, saati sellaisia, jotka harrastaisivat jalkapalloa.

Se on menoa, kun Opossumi hurahtaa jalkapalloon!

Opossumi innostuu jalkapallosta
ja pääsee mukaan kesäleirille. Mutta
joukkueessa pelaaminen ei ole aivan helppoa:
Opossumi ei ollenkaan kestä häviämistä.

Pallon lisäksi pomppii myös Opossumin sydän,
kun se ihastuu ihanaan, saparopäiseen pelikaveriinsa.
Pajulla itselläänkin riittää säpinää: Ronja-pennun
kouluttaminen on kovaa työtä, eivätkä tykkäämis-
jutut osu aina maaliin...

Johanna Venhon kirjoittaman sykähdyttävän
Opossumi-sarjan kolmannessa osassa pelataan
täysillä palloa ja ihastutaan päätä pahkaa.
Emmi Jormalaisen piirtämä Opossumi on
maailman mahtavin pieni pussirottia,
joka vie jokaisen lukijan sydämen.

www.wsoy.fi

L84.2

ISBN 978-951-0-44882-3